

ILLYÉS GYULA

Jogaink

*Ahogy fogynak vén napjaink,
és jogaink úgy szaporodnak:
kicsikarni már most, amit
megadnátok majd a halottnak:*

*későn, utólag! Lear király
dűhe súg: egy morzsát, egy csöppet
nem hagyni el abból, mi jár,
kijár akkor a kutyadögnek.*

*Egy a rabság: nem lenni boldog!
Száműzött vagyok s fölkelő.
Térdre mind, amíg van idő;
míg kegyet oszt a trónja-fosztott.*

*Míg van időtök helyrehozni
— már most eleve — hogy kidobtok!
Ide mindent! Hisz meghalok s ti,
kiváltságosok, élni fogtok!*

Dugovicsok

*Nem érdekelnek, csak az öregek:
a csatárlánc a tunya had előtt;
az ellenséggel összegomolyultak; ők,
a kényszer-hősök, veszni kérkedők;*

*az elesők, fetrengők, — már csak ők,
a tébolyultan küzdők vonzanak,
kik — védeni bár semmi nem maradt —
kitartanak, kitartanak.*

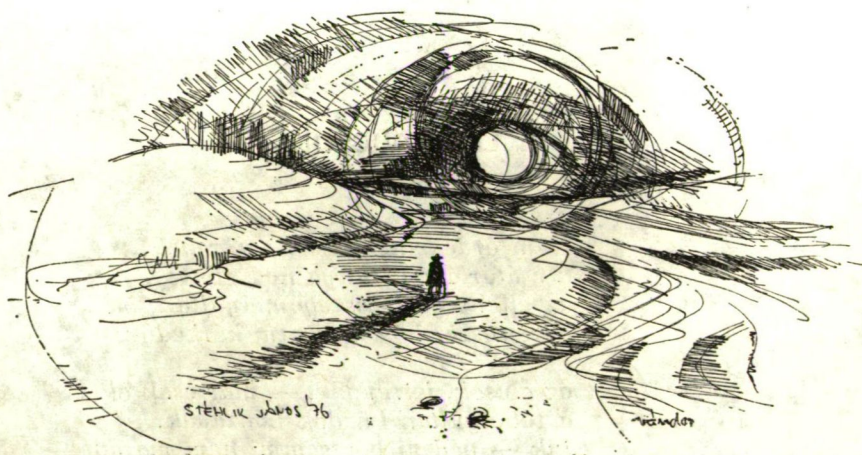
*Itt pusztulnak köröttem. Ki s milyen parancsot
vert belétek, belénk, belém is, társaim,
hogy — kívül király s Isten gondjain —*

*álljuk tetvesen s csont-bőr is a harcot
várva a kontyost, legyen ok, s ne holmi,
egy jó bömböléssel a mélybe hullni!*

Tanú

*Eleget rázott a teve
s a repülő, a tank. Leszálok.
Hogy semmi sincs készen a fogadásra?
Nem vártam fogadást.*

*Van fogadás. A talp
ősi nyelven társalog a talajjal.
Majd sorra megbeszéljük. Azt is,
mért öntetett ólom a fülbe
s tépetett ki a szem.*



STÉHLIK JÁNOS RAJZA